

Славица Гароња
ПЕСМА МЕСЕЧЕВЕ КЋЕРИ И ДРУГЕ ПОЕМЕ

Библиотека ТАЈАНСТВЕНА ТАЧКА

Уредник

Зоран Колунџија

Насловна фойџографија

Амазонка – Музеј у Епидаурусу (Пелопонез, Грчка),
(снимак С. Г.)

СЛАВИЦА ГАРОЊА

ПЕСМА МЕСЕЧЕВЕ КЋЕРИ
И ДРУГЕ ПОЕМЕ



ПРОМЕТЕЈ
Нови Сад

ПРОЛОГ

Ја сам Небо
и Престо
Капија и Храм

Господарица животиња
припитомљених
мачака

Из Мајке Земље
захватих глину
и обликовах прву посуду
по женском обличју свом

Ткаља првих нити
од вуне, конопље и лана
И сва огњишта потичу
од Мене

Свака ограда и ватра
Мој је свети простор
И заштита од Зла

Богиња на небу
Са одсјајем на земљи
У ланцу мајки
И кћери од кћери

Моја је игра коло
И језик којим започех молитвену песму
Кад је први пут изговорена реч
И изречен Бог

ПЕСМА МЕСЕЧЕВЕ КЋЕРИ

Кћи сам Матице,
директна потомкиња
Велике Мајке са хиљаду дојки,
из рода пчела

Леворука сам и
род ми потиче са
Крита

Припадам Месечевој ноћној
страни
И обожавам коње

Лепота је мој закон
и не подносим мушке системе
(државе, новац и профите)

Знам, био је велики
Рат
Била сам у њему
са *йелекусом* на гривастом коњу,
Откривене дојке

И толико пострадах од тада,
Пуна ожиљака
од читавог ланца очева, стричева, браће

и мужева, шефова, тирана и возача,
мушких хорди и чопора навијача,
ратника с перјаницама и дружина ловаца
Али не поклекох никад.

Преко трња и коприва
подерана и крвава
Ал' излазила увек на чистину!

Јер у мени, као над мојим коњима
борави *хийеја*.
Моћ љубави, да њом све постижем,
уместо насиљем

Педесет четири су ми лета,
а тек сад схватих ко сам.
Свет је површина по којима трагамо
за знацима божанства

И присећам се:

У најдубљој тами прапочела
Била сам
неолитска богиња
са црвеном косом,
На трону крај велике реке, шуме и мора
потом
Господарица, амазонска краљица,
на коњу, са двосеклом секиром,
Антиопа,
што пребеже Тезеју, из љубави,

погази закон свој
И пострада!

Онда, вила из облака
што бежи из кола
брака,
Миленијумима робиња
ткаља, извороноша, мајка по збеговима,
крај оцака слушкиња,

Угажена петом кад год сам подизала главу,
идући за својим послушањима и обредима
(то је већ у овом телу)
Закована са хиљаду обруча, од звезда и планета,
хороскопа и бројева,
раскидала један по један, попут
Баш-Челика

Ослобађала се судбине, заобилазила је
лутала и бежала, тек присећајући се ко сам
увек Сама.
И имам хиљаду моћи
(а не користим ниједну)
Већина живота је прошла док сам дошла до тога

Смрт је дефинитивна мудрост
и зато се тако слабо сналазим у овом
Изокренутом поретку

Од када је све прешло с оца на сина,
од давнина,

кад насташе закони соларних јунака,
И од када је Бог мушког рода,
владају закони насиља и ратова
Отимају се територије и померају међе
И тлачи јачи слабијег,
Господар слуге и робове,
Народи народе,
Једна религија друге религије,
А мушкараци жене,
отимајући их
и насилно водећи их из њеног рода,
у туђе племе.

И откад је погажена светост материнства
и Мајке Земље
Од Ореста са Делоса*, до Слобоштине**,
Владавина је Зла,
А земља једна *долина њлача*,
И велика превара

И гле, одједном, свет гледам другим очима,
Сажаливо, јер је одавно изгубио своју суштину
(јер не знају ништа и срљају у своју пропаст),
Као господарица поданике,

* Свештеници са Делоса нису дозволили искрцавање Оресту на Делос, јер је, убивши мајку, повредио саму Мајку Земљу, па би својим стопалом оскрнавио и ово свето острво. (Бахофен).

** Слобоштина – село у Западној Славонији, где су 16. августа 1942. усташе побацале у пет дубоких бунара 1368 искључиво жена и деце (избеглица с Козаре и околних српских села).